

Zgon biskupa lubelskiego.

W tych dniach zmarł w Lublinie tamtejszy arcybiskup ks. biskup Franciszek Jaczewski. Urodzony w r. 1832 we wsi Górki na Podlasiu, zmarły biskup pochodził ze szlachty podlaskiej, zamieszkującej już w XV. wieku wieś Jaczew. W r. 1850 wstąpił do seminarium dyecezyalnego, skąd ostatni biskup dyecezyi podlaskiej wysłał go w r. 1852 do



Zgon biskupa lubelskiego: S p ks. biskup Franciszek Jaczewski.

warszawskiej Akademii duchownej. Był potem profesorem seminarium duchown. w Janowie i regensem seminarium w Lublinie. Dyecezyą lubelską rządził od roku 1885, najpierw jako administrator,



W obronie zdrowia: Obrady I zjazdu higienistów polskich we Lwowie. (Fot. M. Miinz, Lwów).

a od roku 1890 jako biskup. W ciągu długich rządów położył wielkie zasługi około swej dyecezyi; cieszył się też uwielbieniem dyecezyan.

W obronie zdrowia.

Ruch ozdrowieńczy społeczeństw, walka ze śmiertelnością, zwyrodnieniem fizycznym i skarlłowaniem rasy ludzkiej doszły i do nas wreszcie. Niestety stoimy pod tym względem na szarym końcu, nie całą tu jednak winę ponosimy, przyczyniają się ciężkie warunki rozczłonkowania kraju, utrudniające i wprost tamujące wszelkie najlepsze zapoczątkowanie jednostek.

Obecnie stosunki zmieniają się na lepsze, akcja dla poprawy kultury fizycznej u nas robi coraz większe postępy — ujęły ją właściwe ręce — fachowców lekarzy, współczesnych gladyatorów — sportsmanów, higienistów społeczników i t. p. — Jaśniej patrzymy w przyszłość, widząc, że propaganda ich przenika do szerszych warstw, że coraz więcej zwraca się u nas uwagi na warunki zdrowotne, wychowania i racjonalnego pielęgnowania ciała. Pionerką tego ruchu jest przedewszystkiem

hygiena, zmieniająca zasadniczo warunki życia ludzkiego. Konserwując starsze pokolenia, nowymi opiekuje się ona troskliwie od pierwszych chwil istnienia — przedłużając im życie i wzmacniając organizm.

Dla skoordynowania poszczególnych akcji jednostkowych i tem skuteczniejszego ich działania oraz dla ujednolajnienia ich celowego a systematycznego zapoczątkowali nasi lekarze zjazdy specjalistów, co jakiś czas urządzane. Zjazdy te są przeglądem stanu faktycznego naszych stosunków zdrowotnych, wymianą nowych myśli i projektów, doniosłość ich jest wielka, a skutki błogosławione.

Lwów gościł w tym czasie dwa takie zjazdy naukowe; pierwszy polski zjazd higienistów i drugi internistów.

Pierwszy zjazd higienistów bodaj, że najważniejszy dla nas pod względem społecznym wypadł wspaniale — trwając kilka dni, przyniósł wielki plon w olbrzymiej liczbie referatów wygłoszonych przez licznych uczestników, przedstawicieli czterdziestu kilku najpoważniejszych instytucji naukowych polskich.

Olbrzymią liczbę uczestników przeszło kilkaset osób tworzyli nasi lekarze, higieniści, działacze społeczni z całej Polski i dalekich krańców Europy —



W obronie zdrowia: Uczestnicy I zjazdu higienistów polskich we Lwowie.